Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 16 juni 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 805/2004 — Europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar — Artikel 3.1 b — Villkor för intygande — Tredskodom — Begreppet ’obestridd fordran’ — Huruvida en parts beteende under processen kan likställas med att fordran ’inte har bestritts’”

I mål C-511/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunale di Bologna (Domstolen i Bologna, Italien) genom beslut av den 6 november 2014, som inkom till domstolen den 14 november 2014, i målet

Pebros Servizi srl

mot

Aston Martin Lagonda Ltd.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (referent) och M. Vilaras,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Pebros Servizi Srl, genom N. Maione, avvocato,

— Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av M. Salvatorelli, avvocato dello Stato,

— Tysklands regering, genom T. Henze och J. Kemper, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom F. Moro och M. Wilderspin, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: italienska.

och efter att den 14 januari 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar (EUT L 143, 2004, s. 15, och rättelse i EUT L 97, 2005, s. 64).

2 Begäran har framställts i ett förfarande som inletts av Pebros Servizi Srl, ett företag med säte i Italien, och rör intygande av att en dom som vunnit laga kraft – vilken meddelats i form av en tredskodom gentemot Aston Martin Lagonda Ltd (nedan kallat Aston Martin), ett företag med säte i Förenade kungariket – är en europeisk exekutionstitel, i den mening som avses i förordning nr 805/2004.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Skälen 5, 6, 10, 12, 17 och 20 i förordning nr 805/2004 har följande lydelse:

”(5) Begreppet obestridda fordringar bör täcka alla situationer i vilka en borgenär, med hänsyn till att gäldenären bevisligen inte har bestritt arten och storleken av en fordran, har utverkat en dom mot gäldenären eller en annan verkställbar handling som kräver uttryckligt godkännande av gäldenären, antingen det är en inför domstol ingången förlikning eller en officiell handling (acte authentique).

(6) Uteblivet bestridande enligt artikel 3.1 b kan anta formen av utebliven inställelse vid en domstolsförhandling eller underlåtenhet att efterkomma domstolens uppmaning att underrätta om avsikten att skriftligen gå i svaromål.

…

(10) Om en domstol i en medlemsstat har meddelat en dom avseende en obestridd fordran utan att gäldenären har deltagit i domstolsförfarandet, är det ofrånkomligt att ett avskaffande av alla kontroller i verkställighetsmedlemsstaten bör åtföljas och vara beroende av att det finns en tillräcklig garanti för att rätten att gå i svaromål iakttas.

…

(12) Miniminormer bör fastställas för de förfaranden som leder fram till domen, så att det kan säkerställas att gäldenären, i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att denne kan förbereda sitt svaromål, informeras om domstolsförfarandet, om kraven på att aktivt delta i domstolsförfarandet för att bestrida fordran och om följderna av att inte delta i domstolsförfarandet.

…

(17) De domstolar som är behöriga att granska att de processuella miniminormerna har iakttagits fullt ut bör, i förekommande fall, utfärda ett standardiserat intyg om en europeisk exekutionstitel, där denna granskning och dess resultat redovisas öppet.

…

(20) Borgenären bör själv kunna välja mellan att ansöka om ett intyg om en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar eller att använda sig av systemet med erkännande och verkställighet enligt [rådets] förordning (EG) nr 44/2001 [av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1)] eller någon annan gemenskapsrättsakt.”

4 I artikel 1 i förordning nr 805/2004, som har rubriken ”Syfte”, föreskrivs följande:

”Syftet med denna förordning är att införa en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar, vilket, genom att det fastställs miniminormer, kommer att möjliggöra fri rörlighet för domar, förlikningar som ingåtts inför domstol och officiella handlingar i alla medlemsstater utan att erkännande och verkställighet skall föregås av mellanliggande förfaranden i den medlemsstat där verkställighet begärs.”

5 Artikel 3 i förordningen har rubriken ”Exekutionstitlar som skall intygas vara europeiska exekutionstitlar”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:

”Denna förordning skall tillämpas på domar, förlikningar som ingåtts inför domstol och officiella handlingar avseende obestridda fordringar.

En fordran skall anses som obestridd, om

a) gäldenären uttryckligen har godkänt den genom att medge den eller genom en förlikning som godkänts av domstolen eller som ingåtts inför domstolen under förfarandet, eller

b) gäldenären aldrig har bestritt den i enlighet med relevanta processuella krav i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning under domstolsförfarandet, eller

c) gäldenären först har bestritt fordran under domstolsförfarandet men därefter inte har inställt sig personligen eller företrätts av ombud vid domstolsförhandlingen avseende denna fordran, under förutsättning att ett sådant handlande innebär ett tyst godtagande av fordran eller av de förhållanden som görs gällande av borgenären enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning, eller

d) gäldenären uttryckligen har godkänt den i en officiell handling.”

6 Artikel 6 i nämnda förordning har rubriken ”Krav för intyg om europeisk exekutionstitel”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:

”En dom avseende en obestridd fordran som har meddelats i en medlemsstat skall vid varje ansökan till den domstol som har meddelat domen intygas vara en europeisk exekutionstitel, om

a) domen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten, och

b) domen inte strider mot reglerna om domstolsbehörighet i kapitel II avsnitt 3 och 6 i förordning (EG) nr 44/2001, och

c) domstolsförfarandena i ursprungsmedlemsstaten uppfyllde kraven i kapitel III, när en fordran är obestridd i den mening som avses i artikel 3.1 b eller c, och …”

7 Artikel 9 i förordning nr 805/2004 har rubriken ”Utfärdande av intyget om europeisk exekutionstitel”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:

”Intyget om en europeisk exekutionstitel skall utfärdas med hjälp av standardformuläret i bilaga I.”

8 Genom kapitel III i förordning nr 805/2004, i vilket artiklarna 12–19 ingår, inrättas miniminormer för förfaranden om obestridda fordringar. Dessa normer som syftar till att skydda gäldenärens rätt att gå i svaromål, avser inte endast de sätt som stämningsansökan och andra handlingar kan delges på utan även de uppgifter som ska anges däri, eftersom gäldenären bör informeras om fordran och det förfarande som kan vidtas för att bestrida den. Artikel 12 i förordningen har rubriken ”Miniminormernas tillämpningsområde”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:

”En dom avseende en fordran som är obestridd i den mening som avses i artikel 3.1 b eller c kan endast intygas vara en europeisk exekutionstitel om domstolsförfarandena i ursprungsmedlemsstaten uppfyllde de processuella kraven i detta kapitel.”

9 Artikel 27 i förordning nr 805/2004, som har rubriken ”Förhållande till förordning (EG) nr 44/2001”, har följande lydelse:

”Denna förordning skall inte påverka möjligheten att söka erkännande och verkställighet i enlighet med förordning (EG) nr 44/2001 av en dom, en vid domstol ingången förlikning eller en officiell handling avseende en obestridd fordran.”

Italiensk rätt

10 Tredskodomsförfarande regleras i italiensk rätt i bok II, avsnitt I, kapitel VI i Codice di procedura civile (civilprocesslagen). Artiklarna 290–294 i den lagen ingår i kapitel VI.

11 Artikel 291 i civilprocesslagen har rubriken ”Svarandens underlåtenhet att inställa sig”. I första stycket i den artikeln föreskrivs följande:

”Om svaranden inte inställer sig och domaren konstaterar ett formfel som innebär att delgivningen av kallelsen är ogiltig, ska nämnda domare fastställa en föreskriven tidsfrist för käranden att delge kallelsen på nytt. Det förhållandet att kallelsen ska delges på nytt förhindrar att andra frister börjar löpa.”

12 I artikel 293 som har rubriken ”Utevarande parts inställelse” föreskrivs följande:

”Den part som har förklarats vara utevarande kan inställa sig under hela förfarandet fram till den förhandling då yrkandena framställs.

Inställelse kan ske genom att en inlaga, fullmakt eller handlingar lämnas in till kansliet eller genom att parten inställer sig till förhandlingen.

Utevarande part som inställer sig kan under alla omständigheter bestrida de skriftliga yttranden som berör den parten vid den första förhandlingen eller inom den tidsfrist som fastställts av domaren.”

13 Artikel 294 i den lagen har rubriken ”Upphävande av preklusion”. I första stycket i den artikeln föreskrivs följande:

”Utevarande part som inställer sig får hos domaren ansöka om att få inkomma med handlingar som den parten annars skulle vara förhindrad att lämna in med anledning av preklusion om nämnda part kan styrka att vederbörande på grund av att kallelsen eller delgivningen av densamma var ogiltig inte hade fått kännedom om domstolsförhandlingen eller att vederbörande var förhindrad att inställa sig på grund av en orsak som den parten inte kunde råda över.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

14 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Pebros Servizi stämde flera bolag, bland annat Aston Martin, vid Tribunale di Bologna (Domstolen i Bologna).

15 Rättegången vid nämnda domstol i målet mellan Pebros Servizi och Aston Martin hölls i sistnämnda parts utevaro, trots att det enligt beslutet om hänskjutande framgår att Aston Martin hade delgivits stämningen i vederbörlig ordning och hade beretts möjlighet att delta i förfarandet.

16 Nämnda förfarande avslutades genom dom av den 24 januari 2014, i vilken Tribunale di Bologna (Domstolen i Bologna) ålade Aston Martin att till Pebros Servizi betala ett belopp på 18 000 euro, jämte lagstadgad ränta räknat från och med dagen för offentliggörandet av domen fram till dess att beloppet betalas, samt att ersätta rättegångskostnaderna, till ett belopp på 835 euro för omkostnader, 9 500 euro för advokatkostnader, plus mervärdesskatt och andra inbetalningar enligt nationella socialförsäkringsbestämmelser.

17 Den domen vann laga kraft då den inte överklagades.

18 Pebros Servizi ansökte, den 14 oktober 2014, vid Tribunale di Bologna (Domstolen i Bologna) om intygande av att nämnda dom var en europeisk exekutionstitel i den mening som avses i förordning nr 805/2004 för att kunna inleda verkställighetsförfarandet för indrivning av sin fordran.

19 Den hänskjutande domstolen är osäker på huruvida förordning nr 805/2004 är tillämplig i det aktuella målet, eftersom den omständigheten att svaranden uteblir från rättegången enligt det italienska rättssystemet inte innebär att svaranden ska anses ha medgett den talan som väckts mot vederbörande. Härav följer frågan huruvida bifall till en talan genom tredskodom kan likställas med bifall till en talan avseende en obestridd fordran.

20 Den hänskjutande domstolen har i detta hänseende påpekat att begreppet ”inte har bestritts” kan tolkas på två olika sätt. Den första tolkningen som föreslagits av nämnda domstol grundas på nationell rätt och utesluter att förordning nr 805/2004 tillämpas, eftersom det tredskodomsförfarande som föreskrivs inom den italienska rättsordningen inte är likvärdigt med ett icke-bestridande av fordran. Enligt den andra tolkningen har begreppet ”inte har bestritts” däremot en självständig unionsrättslig definition och omfattar även att en part uteblir från rättegången.

21 Mot denna bakgrund beslutade Tribunale di Bologna (Domstolen i Bologna) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Är det, i fall av tredskodom, där den utevarande parten/den part som inte inställt sig blivit dömd utan att för den skull uttryckligen ha medgett rättigheten,

enligt nationell rätt som det ska avgöras om detta beteende under processen ska likställas med ett icke-bestridande i den mening som avses i förordning nr 805/2004, vilket innebär att den aktuella domen eventuellt nekas status som obestridd fordran enligt nationell lagstiftning,

eller

innebär tredskodomen i sig, enligt unionsrätten, ett icke-bestridande, på så sätt att förordning nr 805/2004 är tillämplig oberoende av den nationella domstolens bedömning?”

Upptagning till prövning av begäran om förhandsavgörande och tolkningsfrågan

22 Den italienska regeringen har både bestritt att begäran om förhandsavgörande respektive tolkningsfrågan kan tas upp till prövning.

Upptagning till prövning av begäran om förhandsavgörande

23 Den italienska regeringen anser att Tribunale di Bologna (Domstolen i Bologna) inte ingriper i egenskap av ”domstol” i den mening som avses i artikel 267 FEUF, eftersom det förfarande som tillämpas när den prövar en ansökan om intygande av att en dom är en europeisk exekutionstitel inte uppfyller de kriterier som gör det möjligt att anse att nämnda förfarande utgör dömande verksamhet, utan det förfarandet kan snarare liknas vid ett rent administrativt förfarande eller ett förfarande för frivillig rättsvård.

24 Det ska i detta hänseende påpekas att även om det inte är nödvändigt att det förfarande vid den nationella domstolen, i vilket en tolkningsfråga uppkommer, är kontradiktoriskt för att nämnda domstol ska kunna begära att EU-domstolen meddelar förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, är de nationella domstolarna enligt EU-domstolens fasta praxis dock endast behöriga att begära att domstolen ska meddela förhandsavgörande om de har att döma i ett förfarande som är avsett att leda till ett avgörande av rättskipningskaraktär (dom av den 25 juni 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, punkterna 33 och 34 och där angiven rättspraxis).

25 Detta är nämligen fallet när det gäller ett förfarande som leder till intygande av att en dom är en europeisk exekutionstitel. Domstolen har i detta hänseende redan haft anledning att klargöra att nämnda förfarande kräver att de villkor som föreskrivs i förordning nr 805/2004 prövas av domstol för att kunna bedöma huruvida de miniminormer som ska säkerställa gäldenärens rätt att gå i svaromål, har iakttagits (dom av den 17 december 2014, Imtech Marine Belgium, C-300/14, EU:C:2015:825, punkterna 46 och 47).

26 Förordning nr 805/2004 ålägger således det organ som genomför intygandet av att en dom är en europeisk exekutionstitel att utföra en hel rad av kontroller av de uppgifter som räknas upp i formuläret i bilaga I till nämnda förordning. Vad gäller lagenlighetskontrollen av det domstolsförfarande som har lett till meddelandet av en dom som blivit föremål för intygande, vilken den domstolen utför vid intygandestadiet, är den kontrollen, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 29 i sitt förslag till avgörande, inte av annan beskaffenhet än de kontroller av rättskipningskaraktär som det ankommer på nämnda domstol att vidta innan den meddelar avgöranden i andra förfaranden. I artikel 6 i nämnda förordning åläggs dessutom den domstolen att utöver kontrollen av att det tidigare domstolsförfarandet är lagenligt och att behörighetsreglerna har iakttagits, att bland annat utföra en kontroll av att den dom som meddelats är verkställbar och av fordrans art.

27 Även om intygandeförfarandet för övrigt sker efter det att målet har avgjorts genom den dom som avslutar handläggningen, är nämnda dom, om ett sådant intygande inte har meddelats, ännu inte, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 32 i sitt förslag till avgörande, lämpad att cirkulera fritt inom det europeiska rättsområdet.

28 Det ska i detta hänseende påpekas att även om uttrycket ”döma i saken” i den mening som avses i artikel 267 andra stycket FEUF omfattar hela det förfarande som leder fram till den hänskjutande domstolens dom, ska detta uttryck tolkas vitt för att undvika att ett stort antal processuella frågor inte kan prövas och inte kan bli föremål för EU-domstolens tolkning, samt att EU-domstolen inte kan tolka alla bestämmelser i unionsrätten som den hänskjutande domstolen måste tillämpa (se, för ett liknande

resonemang, dom av den 17 februari 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, punkterna 41 och 42, och dom av den 11 juni 2015, Fahnenbrock m.fl., C-226/13, C-245/13, C-247/13 och C-578/13, EU:C:2015:383, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

29 Förfarandet för intygande om att en dom är en europeisk exekutionstitel framstår således ur praktisk synvinkel inte som ett förfarande som är skilt från det föregående domstolsförfarandet, utan som den sista delen av det förfarandet och som nödvändigt för att säkerställa att detta ges full verkan genom att borgenären får möjlighet att driva in sin fordran.

30 Mot bakgrund av det ovan anförda ska det konstateras att intygandet av att en dom är en europeisk exekutionstitel utgör en rättskipningsåtgärd och den nationella domstolen är i samband med antagandet av en sådan åtgärd behörig att hänskjuta en tolkningsfråga till EU-domstolen. Härav följer att begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning.

Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till prövning

31 Den italienska regeringen har hävdat att tolkningsfrågan inte kan tas upp till prövning genom att göra gällande att nämnda fråga inte är relevant, eftersom tillämpningen av förordning nr 805/2004 inte är tvingande i det nationella målet. Enligt nämnda regering gör nämligen en tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1) i det aktuella målet det möjligt att förhindra det problem som definitionen av en obestridd fordran medför, såsom detta problem kommer till uttryck i det nationella målet, eftersom den förordningen inte innehåller någon hänvisning till nationella processuella krav.

32 Det räcker i detta hänseende att påpeka att enligt EU-domstolens fasta praxis presumeras nationella domstolars frågor om tolkningen av unionsrätten vara relevanta. En begäran om förhandsavgörande från en nationell domstol kan bara avvisas då det är uppenbart att den begärda tolkningen av unionsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet eller då frågorna är hypotetiska eller EU-domstolen inte har tillgång till sådana uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för att kunna ge ett användbart svar på de frågor som ställts till den (se, bland annat, dom av den 11 juni 2015, Fahnenbrock m.fl., C-226/13, C-245/13, C-247/13 och C-578/13, EU:C:2015:383, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

33 Pebros Servizi ansökte i förevarande fall, i enlighet med förordning nr 805/2004, om intygande av att en dom är en europeisk exekutionstitel. Den domstol som har att pröva nämnda ansökan ska således kontrollera huruvida de villkor som föreskrivs i den förordningen är uppfyllda. Oaktat den omständigheten att förordning nr 1215/2012 inte är tidsmässigt (*ratione temporis*) tillämplig i det nationella målet, eftersom omständigheterna i det målet ägde rum innan den förordningen blev tillämplig, är möjligheten för Pebros Servizi att, såsom den italienska regeringen har hävdat, vid avslag på ansökan inleda det verkställighetsförfarande som föreskrivs i förordning nr 1215/2012 eller direkt välja att inleda det förfarandet utan betydelse för huruvida tolkningsfrågan är relevant.

34 Härav följer att tolkningsfrågan kan tas upp till prövning.

Prövning i sak

35 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida, vid tredskodom, de villkor, enligt vilka en fordran ska anses som ”obestridd” i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket i förordning nr 805/2004, ska fastställas i enlighet med *lex fori* eller självständigt i enlighet med enbart nämnda förordning.

36 Enligt domstolens fasta praxis följer det såväl av kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som av likhetsprincipen, att ordalydelsen i en unionsbestämmelse som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för fastställandet av bestämmelsens innebörd och tillämpningsområde, i regel ska ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela Europeiska unionen, med beaktande av det sammanhang i vilket bestämmelsen förekommer och det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen (dom av den 5 december 2013, Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

37 Det kan i detta hänseende konstateras att begreppet ”obestridd fordran” inte definieras i förordning nr 805/2004 genom en hänvisning till medlemsstaternas lagstiftningar. Det framgår tvärtom av ordalydelsen i artikel 3 i nämnda förordning, mot bakgrund av skäl 5 i samma förordning, att det begreppet är ett självständigt unionsrättsligt begrepp. Hänvisningen till medlemsstaternas lagstiftning i artikel 3.1 andra stycket b och c i den förordningen avser inte de delar som begreppet utgörs av, utan avser de särskilda omständigheterna för dess tillämpning.

38 Det anges i skäl 5 i den förordningen att begreppet ”obestridda fordringar” bör täcka alla situationer i vilka en borgenär, med hänsyn till att gäldenären bevisligen inte har bestritt arten och storleken av en fordran, bland annat har utverkat en dom mot gäldenären.

39 Det framgår av beslutet om hänskjutande att Aston Martin, i egenskap av gäldenär som underrättats om domstolsförfarandet i vederbörlig ordning och som beretts möjlighet att delta i detsamma, förhållit sig passiv under hela förfarandet och inte vid något tillfälle hade deltagit i det. På grund av detta meddelades en tredskodom mot Aston Martin. Härav följer att situationen för nämnda företag omfattas av artikel 3.1 andra stycket b i förordning nr 805/2004. Enligt nämnda artikel ska en fordran anses som obestridd om ”gäldenären aldrig har bestritt den i enlighet med relevanta processuella krav i ursprungsmedlemsstatens lagstiftning under domstolsförfarandet”.

40 I detta hänseende preciseras det i skäl 6 i nämnda förordning att uteblivet bestridande enligt artikel 3.1 b i samma förordning kan anta formen av utebliven inställelse vid en domstolsförhandling eller underlåtenhet att efterkomma domstolens uppmaning att underrätta om avsikten att skriftligen gå i svaromål.

41 En fordran kan således anses som ”obestridd” i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket b i förordning nr 805/2004 om gäldenären inte på något sätt har agerat för att bestrida fordran genom att underlåta att efterkomma domstolens uppmaning att underrätta om avsikten att skriftligen gå i svaromål eller genom att inte inställa sig vid en domstolsförhandling.

42 Det kan således konstateras att den omständigheten att en tredskodom enligt italiensk rätt inte är likvärdig med en dom avseende en obestridd fordran är utan betydelse för svaret på den fråga som den hänskjutande domstolen har ställt. Den uttryckliga hänvisningen till processuella krav i medlemsstatens lagstiftning i artikel 3.1 andra stycket b i förordning nr 805/2004 avser inte rättsverkningarna av gäldenärens utevaro under förfarandet – eftersom dessa i enlighet med nämnda förordning är föremål för en självständig kvalificering – utan rör endast de processuella bestämmelser enligt vilka gäldenären effektivt kan bestrida fordran.

43 Det ska nämligen påpekas att förordning nr 805/2004 endast fastställer de processuella miniminormer som är nödvändiga för iakttagandet av den utevarande gäldenärens rätt att gå i svaromål, utan att reglera alla aspekter av bestridandet av en fordran, såsom bland annat de formella krav som den handling genom vilken fordran bestrids måste uppfylla, de organ som omfattas av förfarandet för bestridande och de tillämpliga tidsfristerna. Gäldenären ska således i varje medlemsstat göra ett sådant bestridande i enlighet med de gällande civilrättsliga och processuella kraven.

44 Vad gäller de processuella miniminormer som föreskrivs i kapitel III i förordning nr 805/2004 och som avses i punkten ovan – vilka i enlighet med artikel 6.1 c i nämnda förordning måste iakttas för att en dom avseende en obestridd fordran som har meddelats i en medlemsstat ska kunna intygas vara en europeisk exekutionstitel – har de till syfte att i enlighet med skäl 12 i samma förordning säkerställa att gäldenären, i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att denna kan förbereda sitt svaromål, informeras dels om domstolsförfarandet och om kraven på att aktivt delta i domstolsförfarandet för att bestrida fordran, dels om följderna av att inte delta i domstolsförfarandet. I det särskilda fall när en tredskodom, i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket b i förordning nr 805/2004, meddelas, syftar nämnda processuella miniminormer till att säkerställa tillräckliga garantier för att rätten att gå i svaromål iakttas.

45 Mot bakgrund av det ovan anförda ska frågan besvaras enligt följande. Vid tredskodom ska de villkor, enligt vilka en fordran ska anses som ”obestridd” i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket b i förordning nr 805/2004, fastställas självständigt i enlighet med enbart nämnda förordning.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Vid tredskodom ska de villkor, enligt vilka en fordran ska anses som ”obestridd” i den mening som avses i artikel 3.1 andra stycket b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar, fastställas självständigt i enlighet med enbart nämnda förordning.

Underskrifter